

ASOCIAȚIA ROMÂNĂ A AGENȚILOR DE MUNCĂ TEMPORARĂ

Număr înregistrare Registrul Asociațiilor și Fundațiilor: 81/2010

Cod de înregistrare fiscală nr. 27149366

Sediul social: București, Str. Av. Șt. Protopopescu nr. 1 bl. C6, ap. 1, Sector 1

Tel: 021 222 13 103 interior 51 ; Email sorina.donisa@aramt.ro; camelia.slivneanu@aramt.ro

EXPUNERE DE MOTIVE

cu privire la Documentul de Pozitie adoptat de ARAMT fata de inițiativa legislativă de modificare și completare a Legii
53/2013 - Codul Muncii al României, înregistrată la Senatul României sub nr. B791/19.11.2013

În urma înregistrării la Senat a Proiectului pentru dezbateri nr. B791, pentru modificarea Codului Muncii, astfel cum aceasta inițiativa legislativă a fost formulată de grupul de senatori și deputați menționați în anexa proiectului de lege, Asociația Română a Agenților de Muncă Temporară ("ARAMT"), consideră necesar și util să înainteze Documentul de Pozitie atașat, **pentru următoarele motive și consecințe negative care pot fi generate de aprobarea proiectului în forma prezentată:**

1. Introducerea obligației agenților de muncă temporară de a încheia cu salariații temporari, ca regulă, contracte de muncă pe perioadă nedeterminată, poate conduce la o încălcare a Directivei nr. 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19.11.2008, privind muncă prin agent de muncă temporară ("Directiva 2008/104/CE"), România riscând să suporte declanșarea procedurii de infringement, motivat de crearea unor noi restricții în utilizarea liberă a muncii temporare.
2. Obligarea agentului de muncă temporară la plata unei indemnizații de 75% din salariul minim brut pe țară pentru perioada dintre două misiuni nu reprezintă o practică europeană și contravine Directivei 2008/104/CE. Astfel, spre exemplu, aprobarea unei astfel de obligații legale poate conduce la dezechilibre contractuale, salariații temporari având dreptul de a refuza misiunea și de a obține astfel în mod nejustificat o indemnizație materială garantată de stat prin intermediul agentului de muncă temporară. O serie de alte inconveniente sunt prezentate în Documentul de Pozitie.
3. Modificările propuse pot afecta în mod semnificativ mediul socio-economic din România, prin îndepărtarea și mai mult de țările unde această specie de muncă este foarte productivă, România situându-se deja pe ultimul loc în Europa în ceea ce privește folosirea muncii temporare. Diminuarea rolului muncii temporare și afectarea acestei industrii prin modificările propuse poate genera un impact social negativ și vor putea determina disponibilizări în masă ale salariaților temporari precum și scăderea ratei de angajare la nivel național, piața afectată fiind de aproximativ 59.000 de salariați (temporari și permanenți) din care aproximativ 20% studenți și aproximativ 35% foști șomeri.
4. Impunerea de noi restricții asupra muncii temporare va favoriza creșterea ratei de evaziune fiscală provenită din munca la negru și implicit creșterea numărului muncitorilor ale căror drepturi nu sunt respectate.
5. Aprobarea proiectului în forma prezentată poate determina un impact economic negativ asupra investițiilor existente în piață și va putea afecta în mod direct investitorii străini cu un potențial ridicat de afaceri care utilizează preponderent serviciile agenților de muncă temporară în România (companii cu peste 500 de salariați), care se vor îndepărta și mai

mult de un mediu economic marcat de instabilitate legislativa si lipsa de flexibilitate pe piata fortei de munca, precum si de costuri aferente ridicate.

6. Impactul economic negativ va fi resimțit direct si in sfera impozitelor si taxelor achitate la zi, care, in prezent, in sfera industriei muncii temporare sunt colectate in proporție de 100% la bugetul de stat (agentii de munca temporara fiind obligati sa nu inregistreze debite la bugetul de stat), taxe estimate la nivelul anului 2012 la suma de aproximativ 210 milioane de Euro .

Fata de cele mai sus exprimate, ARAMT solicita sa fie consultata de urgenta cu privire la proiectul de lege inaintat Senatului in vederea redactarii in comun a unui proiect de lege coerent si lipsit de impact social, cu reducerea cat mai mult posibil a efectelor negative pe care o astfel de modificare legislativa le poate genera intr-un mediu de afaceri deja destul de afectat.

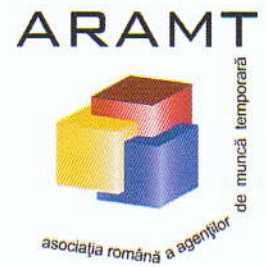
ARAMT,

09.12.2013

Sorina Donisa
Presedinte

ASOCIAȚIA ROMÂNĂ A AGENȚILOR DE MUNCĂ TEMPORARĂ
Număr înregistrare Registrul Asociațiilor și Fundațiilor: 81/2010
Cod de înregistrare fiscală nr. 27149366
Sediul social: București, Str. Av. Șt. Protopopescu nr. 1 bl. C6, ap. 1, Sector 1

DOCUMENT DE POZIȚIE

cu privire la inițiativa legislativă de modificare și completare a Legii 53/2013 - Codul Muncii al României, înregistrată la
Senatul României sub nr. B791/19.11.2013

București, 9 decembrie 2013

Detalii în legătură cu acest document:

Secretariat ARAMT, Tel: 021 222 13 03 interior 51, Email: sorina.donisa@aramt.ro; camelia.slivneanu@aramt.ro;

Preambul:

La data de 19.11.2013, a fost înregistrat la Senatul României proiectul pentru dezbatere sub nr. B791, pentru modificarea Codului Muncii, fiind trimis în data de 27.11.2013 pentru aviz la Consiliul Economic și Social, Consiliul Legislativ și pentru punct de vedere la Guvern. Forma propusă poate fi studiată pe website-ul Senatului (www.senat.ro).

Această inițiativă legislativă aparține unui grup de senatori și deputați, Asociația Română a Agenților de Muncă Temporară ("ARAMT"), singura entitate reprezentativă în industria muncii temporare din România, nefiind consultată cu privire la niciunul dintre aspectele vizate de actul normativ propus, nici măcar cu privire la posibilul impact negativ pe care propunerea legislativă ar putea să-l producă atât din punct de vedere economic, cât și social, în eventualitatea aprobării proiectului în discuție.

Deși ARAMT saluta propunerea legislativă referitoare la asigurarea parității salariale între salariații temporari și cei permanenți, practica fiind una deja utilizată la nivelul membrilor, totuși nu poate fi de acord cu o serie de modificări prevăzute în proiectul de act normativ.

Față de această situație, ARAMT consideră necesar și util să formuleze prezentul Document de Poziție, prin care înțelege să dezaprobe forma propunerii legislative înregistrate la Senat, prezentând totodată argumente concrete, bazate pe indicatori reali, pentru care o astfel de propunere nu poate fi acceptată, în forma propusă.

1. Propunerea legislativă nu reprezintă o implementare corectă a Directivei nr. 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19.11.2008 privind munca prin agent de muncă temporară ("Directiva 2008/104/CE)", procedura de infringement cu privire la modul greșit de transpunere a unei Directive Europene riscând să fie activată împotriva României.

În Expunerea de Motive se arată că inițiativa legislativă are în vedere continuarea transpunerii în legislația internă a Directivei 2008/104/CE, fapt contrazis de textul de lege propus, modificările avute în vedere având ca efect crearea în fapt de noi restricții referitoare la utilizarea muncii temporare, încălcându-se în mod grav dispozițiile art. 4 din aceeași directivă care obligă statele membre să revizuiască și să elimine toate restricțiile și dispozițiile care ar putea reprezenta în orice mod un obstacol în folosirea muncii temporare.

Transformarea muncii temporare în contract de muncă pe durată nedeterminată schimbă în esență însăși natura contractului de muncă temporară, care se încheie, **de regulă**, pe durata unei misiuni și nu cu caracter de excepție, așa cum prevede noul text al propunerii.

A elimina caracterul temporar al misiunii din *conținutul de bază* al instituției muncii temporare - în condițiile în care această formă de muncă este folosită doar cu caracter trecător (atunci când spre exemplu, nivelul volumului de activitate al angajatorului crește) și determină agentul de muncă temporară să condiționeze angajarea salariatului temporar de încheierea contractului de muncă pe durată nedeterminată, reprezintă nu doar o denaturare a instituției în sine, dar și o încercare de înlăturare din piața muncii a acestei forme de muncă.

Din informațiile oficiale deținute de ARAMT și publicate de autoritățile cunoscute în materia muncii temporare la nivelul UE, s-a putut constata faptul că **a existat** în trecut o astfel de reglementare, folosită izolat la nivelul a două state (Germania și Suedia), dar care au renunțat la scurt timp după aprobare, datorită inconsistențelor generate de o astfel de practică (scăderea atractivității față de această formă de muncă, scăderea investițiilor în acest gen de afacere etc.).

În prezent, Germania permite sincronizarea duratei contractului de muncă temporară cu perioada misiunii, iar în Suedia, de asemenea, se permite stabilirea duratei contractului la nivelul misiunii. Totodată, Spania a modificat limitele privind extinderea contractelor temporare de muncă, permițând ca angajații să poată fi menținuți cu contracte pe termen determinat până la patru ani.

În pozițiile oficiale adoptate de Ciett (International Confederation of Private Employment Agencies), vocea reprezentativă a industriei muncii temporare la nivel internațional, s-a arătat ca un "agent de muncă temporară trebuie să beneficieze de libertatea deplină de a putea încheia orice formă de contract (cu durată determinată, sau nu); a obliga doar la folosirea uneia dintre forme - ca regulă (n.n.) - nu face decât să restricționeze accesul pe piața muncii conducând implicit la scăderea randamentului în identificarea de noi locuri de muncă" (Temporary Agency Work is not a non-precarious form of work, Briefing Paper, Ciett).

Argumentul inițiatorilor proiectului de lege potrivit căruia Directiva 2008/104/CE nu distinge cu privire la natura contractului de muncă temporară, respectiv nu face deosebirea cu privire la durata nedeterminată sau determinată a acestuia, nu are susținere juridică, principiile de drept care stabilesc regulile de interpretare a unui act juridic impun ca, atunci când legiuitorul nu distinge, nici interpretatorul nu trebuie să distingă, definiția muncii temporare, astfel cum se regăsește în textul directivei, fiind foarte clară și corectă și având ca element esențial "factorul timp", de natură a fi limitat, **de regulă**, la durata unei misiuni. Doar pe cale de excepție, părțile pot apela la soluția propusă de inițiatori și nu invers.

Față de aceste motive, ARAMT consideră propunerea de transformare a muncii temporare în contract de muncă pe durată nedeterminată, ca regulă, ca fiind contrară dispozițiilor Directivei 2008/104/CE și își rezervă dreptul de a sesiza autoritățile competente în materie pentru declanșarea procedurii de infringement, motivat de faptul că preluarea acquis-ului comunitar în dreptul intern nu se realizează în acord cu natura și spiritul reglementărilor europene.

2. Propunerea acordării unei indemnizații de 75% din salariul minim brut pe țară pentru perioada dintre două misiuni nu reprezintă o practică europeană cum greșit au înțeles inițiatorii proiectului de lege

De lege ferenda, se impune agentului de muncă temporară să plătească salariatului temporar o indemnizație de întrerupere a activității reprezentând 75% din salariul minim brut pe țară pe perioada dintre două misiuni, când salariatul rămâne la dispoziția sa. Se prevede, totodată, că în situația în care o nouă misiune nu a fost identificată timp de 3 luni de la încetarea unei misiuni, contractul de muncă temporară încetează de drept.

Această "soluție" de a regla perioadele intermediare între două misiuni temporare nu reprezintă o practică la nivelul statelor din Uniunea Europeană și nici nu și-a găsit o reglementare unitară până în prezent, așa cum greșit au motivat inițiatorii textului de lege.

Spre exemplu, în Germania remunerația aferentă perioadelor intermediare (între două misiuni) face obiectul negocierilor dintre sindicate și patronate, prin intermediul contractelor colective de muncă, care poate fi majorată în anumite sectoare de activitate, tot prin negocieri, după caz.

Mai mult decât atât, în statele în care există această formă de remunerație între misiuni, chiar și sub o formă atenuată, au fost prevăzute în compensație o serie de facilități fiscale pentru agentul de muncă temporară, acesta din urmă fiind singurul răspunzător de plata tuturor taxelor și contribuțiilor la bugetul de stat, motivat de faptul că el trebuie să susțină activitatea salariatului pe perioada dintre misiuni, chiar dacă acesta, în fapt, nu prestează niciun serviciu.

În cazul întreruperii activității, există state în care se practică "șomajul tehnic", dar nu există obligația de a plăti taxe sau indemnizații suplimentare de către agentul de muncă temporară, dacă nu se prestează o muncă.

Pe lângă alte probleme de ordin tehnic (cum ar fi, spre exemplu, lipsa unei reglementări clare în ceea ce privește încetarea contractului de muncă temporară în cazul refuzului misiunii de către salariat), o eventuală aprobare a propunerii legislative în forma prezentată riscă să afecteze echilibrul contractual al părților, salariații temporari având dreptul de a refuza misiunea și de a obține astfel în mod nejustificat beneficii materiale garantate de stat prin intermediul agentului de muncă temporară, (la nivelul indemnizației de 75%), fără a presta o muncă sau fără ca suspendarea să se producă din inițiativa agentului de muncă temporară.

În calitatea sa de angajator "impresar" al salariatului temporar, ghidat de principiul flexisecurității, agentul de muncă temporară trebuie să-și păstreze rolul de "consultant" și "apărător" al drepturilor salariatului în relația cu utilizatorul, inclusiv în perioadele de tranziție între misiuni, însă acest fapt nu-l transformă în bancă sau asigurător al salariatului.

De remarcat faptul că, inițiatorii proiectului de lege au "omis" din practica europeană tocmai seria beneficiilor acordate și agenților de muncă temporară, care ar putea să stimuleze încrederea și confortul încheierii unui contract pe durată nedeterminată, care atrage și plata unor indemnizații între misiuni, deși serviciul este suspendat.

3. Impactul social nu a fost corect luat în considerare, aprobarea proiectului de lege în forma propusă putând avea un puternic efect negativ asupra pieței muncii din România, deja profund afectată de creșterea ratei șomajului în ultimii ani

România se situează pe ultimul loc în Europa în folosirea muncii temporare, iar modificările propuse nu vor determina o rată de angajabilitate mai mare pe durata nedeterminată, ci, dimpotrivă, anticipăm o scădere a acesteia.

Angajatorii au astăzi la îndemână posibilitatea încheierii contractelor pe durată determinată, fapt care nu exclude angajarea de muncă temporară, atunci când, spre exemplu, volumul creșterii temporare a activității o impune. *De lege ferenda*, faptul că un agent de muncă temporară trebuie să asigure unui salariat temporar, **ca regulă**, un contract de muncă pe durată nedeterminată, plus o indemnizație de 75% în perioadele de "șomaj tehnic", indiferent de numărul și durata misiunilor pe care i le poate încredința, nu face decât să limiteze și mai mult rolul acestei industrii și implicit să-i crească nivelul costurilor.

Este deja verificat și confirmat faptul că, munca temporară contribuie la crearea de noi locuri de muncă, penetrând acolo unde sectorul contractelor de muncă pe durată nedeterminată nu poate rezolva situații de urgență sau care sunt strâns legate de categoriile "vulnerabile" de salariați, precum studenții, pensionarii, persoane aflate în reconversie sau reintegrare profesională etc.

Astfel, rata tinerilor sub 25 de ani care preferă sistemul de lucru în regim de muncă temporară atinge următoarele praguri semnificative: 37% în Belgia, 40% în Polonia, 45% în Brazilia, 47% în Olanda. Marea majoritate a tinerilor preferă acest sistem de muncă și pentru faptul că lipsa de pregătire și experiență poate fi astfel ușor contracarată prin caracterul temporar al misiunii, aspect care le oferă șansa dobândirii/dezvoltării de noi cunoștințe și implicit, speranța spre un loc de muncă pe termen lung, o dată cu definitivarea perioadei de studii.

La nivelul salariaților peste vârsta anterior menționată s-a constatat o mare preferință pentru sistemul de muncă flexibil în Olanda, 18% dintre adulți preferând munca temporară, Franța atingând un prag de 40%, iar Finlanda mergând spre 47%.

În rândul categoriilor persoanelor fără pregătire se constată următorii indicatori de folosire a muncii temporare: 56% în Spania, 36% Marea Britanie, Belgia 27%, SUA 26%). Persoanele cu pregătire medie apelează la această formă de muncă și pentru îmbunătățirea aptitudinilor și desăvârșirii unei forme de pregătire profesională, înregistrându-se următorii indicatori de preferință pentru munca temporară: 48% în Norvegia, 40% în Australia, 51% în Ungaria, 40% Australia, 53% Olanda.

Rata satisfacției față de locul de muncă temporar atinge praguri impresionante în unele țări, persoanele care lucrează în acest sistem de muncă declarându-se foarte mulțumite de locul de muncă, după cum o arată cifrele: 93% în Franța, 80% în Olanda.

În România, potrivit unui studiu de piață realizat în vara anului 2012, numai membrii fondatori ai ARAMT au înregistrat un rulaj anual de aproximativ 59.000 de salariați (temporari și permanenți), din care 20% au fost studenți, tendința fiind una de creștere la nivelul anului 2013.

Îndepărtarea României de această formă de muncă nu face decât să genereze insatisfacție pe piața forței de muncă și implicit o creștere a costurilor legate de concedieri. Astfel, anticipăm că desființarea locurilor de muncă va conduce la noi cheltuieli pentru statul român în legătură cu asigurările de șomaj pentru salariații disponibilizați, precum, și la diminuarea semnificativă a veniturilor la bugetul de stat provenite din celelalte categorii de asigurări sociale. Totodată, creșterea costului forței de muncă va genera și reducerea ratei investițiilor străine, fiind deja cunoscut faptul că investitorii nu sunt foarte interesați de țările în care scade flexibilitatea în utilizarea forței de muncă sau costul acesteia este ridicat.

Concluzionând, apreciem că proiectul de lege propus nu va aduce nicio contribuție industriei muncii temporare din România, ba dimpotrivă, prin modificările propuse, interesul pentru această formă de muncă ar putea scădea semnificativ, atât pentru agenții de muncă temporară, cât și pentru utilizatori, care se vor vedea nevoiți să apeleze la alte forme de angajabilitate mai atractive decât munca temporară (ex: contracte de muncă pe durată determinată).

4. Într-o economie globală dominată de schimbări și incertitudine, îngrădirea muncii temporare echivalează cu reducerea șanselor de acces la muncă și la o viață decentă

Principala certitudine confirmată de mediul economic global în ultimii ani este incertitudinea. Volatilitatea activităților cu caracter economic este numitorul comun care impactează tot mai mult societatea în cadrul țărilor membre UE și în lume. Mediul economic are nevoie mai mult ca oricând de flexibilitate.

În acest context, îngrădirea muncii temporare în România echivalează cu izolarea, iar renunțarea la flexibilitate (esența muncii temporare) reprezintă reducerea șanselor de acces la muncă pentru categorii tot mai diverse de muncitori/șomeri.

Șomajul cronic (un fenomen nou, tot mai larg răspândit) reduce masiv șansele de reintegrare, iar munca temporară oferă adesea șansa unei noi integrări sau reconversii profesionale.

Întrucât în România avem peste 700.000 șomeri înregistrați, iar munca temporară reprezintă o măsură activă de reducere a șomajului și o sursă de contribuții la stat, inițiatorul ar trebui să aibă în vedere măsuri de stimulare a creșterii gradului de utilizare a acestei modalități de angajare și, implicit, a numărului de angajați temporari la peste 100.000 pe termen scurt).

Îngrădirea muncii temporare în acest climat economic va afecta direct pe cei care își caută un prim sau un nou loc de muncă, va afecta piața muncii și economia românească per ansamblu, care va pierde din competitivitate.

5. Impunerea de noi restricții asupra muncii temporare ar putea favoriza creșterea ratei de evaziune fiscală provenită din munca nedeclarată ("munca la negru") și, implicit, creșterea numărului muncitorilor ale căror drepturi nu sunt respectate

Susținerea și promovarea pe termen lung a muncii temporare este una dintre modalitățile eficiente de combatere și reducere a muncii la negru. Impunerea de noi restricții asupra muncii temporare ar putea avea ca efect accentuarea practicilor de muncă la negru sub diverse forme. Astfel, progresele înregistrate până acum în România în ultimii 2-3 ani, prin actualizarea legislației (în sensul incriminării exploatării muncitorilor prin munca la negru) și prin demararea unor controale ale autorităților în vederea aplicării legii prin depistarea și sancționarea muncii nedeclarate, vor fi afectate în cazul reducerii muncii temporare, în ipoteza în care proiectul de lege va fi aprobat în forma propusă.

Într-o țară precum România, având un potențial agricol major (implicând activități cu un pronunțat caracter sezonier), impunerea de noi bariere asupra muncii temporare va zădărnici eforturile autorităților de a ridica volumul activităților agricole taxate/taxabile și de a

micșora ponderea mare a muncii agricole neînregistrate și ne-fiscalizate. Practic, toate acestea ar însemna încasări diminuate la bugetul de stat datorită evaziunii fiscale în creștere.

6. Impactul economic negativ asupra investițiilor existente în piața de profil va fi resimțit în ipoteza în care proiectul de lege va fi aprobat în forma propusă

Radiografia pieței de business din România realizată în ultimul trimestru al anului 2013 nu pare a fi una foarte optimistă pentru analiști. Perspectivele de îmbunătățire a creditării rămân incerte, în condițiile în care situația financiară a companiilor românești se înrăutățește, iar pentru populație venitul disponibil va continua să se erodeze, inclusiv sub impactul noilor taxe anunțate. Consumul privat este în suferință. O realitate ilustrată și de declinul accentuat al creditării, cu impact asupra perspectivelor de creștere economică, dar pe care autoritățile își bazează în continuare planurile de majorare a fiscalității, fără îngrijorări legate de inflație. Împrumuturile pentru sectorul privat se subțiază în continuare.

În aceste condiții nu tocmai favorabile, industria muncii temporare a supraviețuit în ultimii ani în România și, deși, încă este privită cu o oarecare rețineră, promovează în continuare noi locuri de muncă și în mod implicit generează noi contribuții la bugetul de stat, tot mai mulți investitori apelează la serviciile externalizate ale agenților de muncă temporară, din motive de celeritate, operativitate și specializare profesională în utilizarea capitalului uman etc.

Potrivit unui studiu de piață realizat la nivelul anului 2012, profilul companiilor din România care utilizează preponderent serviciile muncii temporare se situează la companiile cu peste 500 de salariați, respectiv, în rândul investitorilor străini cu un potențial ridicat de afaceri, în general companii multinaționale. În rândul membrilor ARAMT, s-a înregistrat o cifră de afaceri totală de aproximativ 178 de milioane de Euro, întreaga piață a muncii temporare din România fiind estimată la aproximativ 250 milioane de Euro.

ARAMT semnalează faptul că multe dintre aceste companii utilizează în sectorul producției salariați temporari în proporție de 10-30% din numărul total al salariaților, transferând operațiuni din alte țări europene, motivat de două aspecte principale: costul muncii și flexibilitatea. În contextul modificării legislative inițiate, transferurile de noi operațiuni se vor face cu mai mare prudență sau chiar vor scădea, dezavantajele socio-economice ale unui astfel de fenomen nefiind deloc prielnice unei economii post-criză.

Mai mult decât atât munca temporară a început să fie utilizată și în sectorul public dovada fiind recente colaborări dintre agenții de munca temporară și anumite instituții de stat în legătura cu derularea unor proiecte europene.

La nivel european, industria muncii temporare reprezintă cea mai importantă pârghie în crearea și identificarea de noi locuri de muncă, serviciile fiind oferite prin intermediul a aproximativ 50.000 de puncte de lucru și unități și 215.000 persoane aflate în subordine.

Din punct de vedere al funcționării, agenții de muncă temporară sunt acele entități care, conform legislației în vigoare, nu-și permit întârzieri în plata contribuțiilor și cotizațiilor la bugetul de stat, obținerea și/sau prelungirea autorizației de funcționare fiind condiționată de inexistența oricărei datorii la buget.

Astfel, la nivelul anului 2012, din totalul cifrei de afaceri înregistrată la nivelul pieței muncii temporare de 250 milioane de Euro, mai mult de jumătate (respectiv 150 de milioane de Euro), a reprezentat totalul de taxe și impozite rezultate din activitățile agenților de muncă temporară. La aceste taxe se adaugă cota de T.V.A. de 24%, respectiv 60 de milioane de Euro, rezultând astfel un total aproximativ de 210 milioane de Euro, contribuții și taxe achitate la zi în anul 2012 de agenții de muncă temporară. Or, blocarea segmentului de piață adresat muncii temporare va conduce implicit la scăderea drastică a cuantumului acestor taxe și impozite achitate la bugetul de stat.

Privită în perspectivă, politica de susținere și /sau de atragere de noi investitori în sectorul privat va avea de suferit atât pe termen scurt (la nivelul investițiilor aflate în stadii avansate de decizie sau implementare), cât și pe termen lung (în perspectiva atragerii de noi investitori în viitor), fapt care contravine strategiei guvernamentale actuale, Primul Ministru anunțând că face demersuri cât mai largi pentru susținerea sectorului economic și pentru crearea de noi locuri de muncă, fiind parcurse deja mai multe întâlniri cu investitori străini în acest scop.

În acest sens, este cert că în ipoteza în care proiectul de lege va fi aprobat în forma propusă, România ar pierde încă o dată din atractivitate, comparativ cu alte țări, în competiția de atragere de noi investiții și ar avea astfel șanse diminuate de a crea noi locuri de muncă.

ARAMT,

09.12.2013

Sorina Donisa
Presedinte

